

Este plăcută otrava de șobolani?

Ai mâncat vreodată otravă de șobolani? Stupidă întrebare! Fiecare știe că otrava de șobolani este periculoasă. „Dar ca să știi cum acționează, întâi trebuie să fi mâncat din ea.” Cine vorbește în felul acesta, este tot așa de nepriceput ca și unul care citește reviste pornografice și cărți slabe, pentru ca să știe ce este imoral.

Un bărbat care a reușit să realizeze ceva în viață și s-a înălțat la mare cinste povestea unui prieten că în anii adolescenței, un tânăr i-a arătat o carte pornografică. Acea carte a avut-o numai câteva clipe în mâinile sale, dar ar da și jumătate din averea lui, dacă nu s-ar fi uitat niciodată în ea. Ilustrațiile acelei cărți l-au urmărit toată viața, cu toate că și-a dat toată osteneala să le uite.

Semințele de buruieni răsar uimitor de repede. Ele n-au nevoie nici de stropitoare, nici de un pământ arat. Acest adevăr ți-l poate confirma orice țăran. Buruiana se răspândește nemaipomenit de repede. Unde a prins o dată rădăcină, rămâne cu înverșunare. Exact așa este și cu otrava care se răspândește prin reviste, filme și fotografii rele. Această otravă roade adânc în inimă și în memorie, se întinde și nu se lasă stărpită.

Se întâmplă ca și cu scaieții din Australia. Când englezii au luat în stăpânire Australia, după cum se relatează, în această regiune a globului nu erau scaieți. Un scoțian, care posedea în Australia plantații și dorea să aibă această plantă națională (scaietele reprezintă stema națională), a adus din patria sa natală semințe de scai. El le-a semănat pe acestea într-un colț din grădina lui. Dar vântul a purtat semințele scaieților până departe, iar astăzi e plin de ele în Australia. Cărțile proaste, videoul și discuțiile murdare duc sămânța răului în inimi, iar această sămânță încolțește repede, crește și se înmulțește în inimă.

Există o lege dumnezeiască, ce sună astfel: „Ce seamănă omul, aceea va și secera” (Galateni 6.7). Toate vorbele oamenilor sunt „semințe”, în mod deosebit însă cuvintele tipărite. Toate ilustrațiile pe care le vezi, toate cărțile pe care le citești sunt semințe care într-un fel oarecare răsar și se dezvoltă. Cine citește lucruri rele și cine le privește, va găsi fructele acestor semințe rele chiar în viața lui. Da, el va „secera... putrezirea”, cum spune Cuvântul lui Dumnezeu în Galateni 6.8.

În fața unui tribunal pentru minori a avut loc o dezbatere judiciară împotriva a doi băieți de 15 și 16 ani, care erau acuzați de delict sexual. La întrebarea judecătorului, ce anume i-a determinat să intre pe făgașul delictelor și implicit al păcatului, amândoi au răspuns că în ultimul an școlar au primit de la un coleg de clasă videocasete pornografice. Asemănător le merge multora. Cu siguranță, nu întotdeauna urmările sunt delict împotriva comunității, dar otrava răului roade mai departe în viața unora.

Viața noastră de fiecare zi și mai ales petrecerea timpului liber este atât de dominată de sexualitate, încât faptul devine o problemă. De sub pana unor scriitori se revarsă un adevărat puhoi de scrieri și cărți josnice și dezgustătoare. Revistele, televizorul și internetul răspândesc într-un mod nerușinat imoralității, crime și fapte violente, otrăvind cu ilustrațiile și articolele lor fantezia unei mulțimi imense de oameni și mai ales a copiilor și a tinerilor. Toate gazetele și revistele pornografice sunt dăunătoare. Totul se învâрте în jurul dragostei, însă nu al dragostei adevărate, ci al patimilor impuse. Urmarea nemijlocită a acestora este înmulțirea delictelor sexuale și a violențelor de orice fel.

Am muncit greu pentru a reconstrui orașele noastre bombardate în cel de-al doilea război mondial. Ne dăm multă osteneală ca orașele noastre să fie curate și în exterior. Pretutindeni avem un sistem exemplar de purificare a apelor menajere și industriale. Tot gunoiul și apa murdară sunt eliminate prin canalizare subterană. Asupra acestei reglementări sunt dispoziții legale. Sunt interzise șanțuri pentru scurgerea apelor menajere, ca și puțuri absorbante. În alte domenii însă, dispozițiile legale nu sunt așa de severe. O altă murdărie se scurge peste orașe și sate, mult mai periculoasă, sub forma filmelor și a imaginilor care pătrund nestingherit. Urmarea este o descompunere tot mai adâncă a societății noastre. Se împlinște exact ceea ce Domnul Isus a profețit când a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului” (Matei 24.37). Aceeași degenerare morală ca și odinioară se va repeta nemijlocit înainte de sfârșitul istoriei lumii. Anormalul a devenit deja peste tot normal, iar normalul amenință să devină o excepție. Decăderea morală, care se răspândește tot mai mult, este de asemenea un semn sigur al timpului de pe urmă.

Dar poate și tu, care citești aceste rânduri, ești afectat. Animat prin multe ispite din jurul tău, cauți vreo satisfacție păcătoasă, pentru ca în cele din urmă să descoperi că ești mai nefericit ca niciodată. Urmarea este că tot

cauți noi posibilități și experiențe... După toate acestea îți merge ca unui morfinoman. El trebuie mereu să-și ridice doza pentru a ajunge la starea dorită. De aceea viața unui om legat de păcat este o tortură fără pereche. Pe de o parte patima, de cealaltă parte sentimentele de vină și pocăință care te zguduie într-o parte și alta, aducându-ți tot mai multă nemulțumire... Și de continui tot așa, atunci starea fizică și psihică slăbită te vor face incapabil să mai suporti excesul de împovărare, te vor duce la prăbușire. Vei recolta „putrezirea”. Chiar și radiosul tânăr care trăiește numai pentru plăceri sau zâmbitoarea femeie sexy în realitate sunt doar niște ruine arse care și-au vândut zâmbetul, ba chiar și viața pentru bani cât mai mulți. În realitate sunt — după cum o serie de articole a unei reviste trebuia să recunoască — profund nefericiți și își petrec zilele lor triste nu rareori într-un ospiciu sau se sinucid. De aceea Cuvântul lui Dumnezeu avertizează: „Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții... nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6.9).

Dar cine mă poate ajuta? Unde este salvare pentru mine? poate întrebi. Isus Hristos a întâlnit odată la fântâna lui Iacov în Sihar o femeie, al cărei suflet era foarte apăsător. El i-a spus multe lucruri, dar cel mai important a fost următorul: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu...” (Ioan 4.10). Și acest „dar” a făcut-o și pe ea liberă. Acest dar nespuse de mare al lui Dumnezeu este Isus Însuși. El este Salvatorul, Eliberatorul! Și pe tine vrea să te facă liber. Numai El îți poate dărui ceea ce inima ta dorește.

Când ai apă de izvor proaspătă, atunci nu mai dorești să bei zeamă turbure dintr-o băltoacă infectată. De aceea nu te-a ajutat la nimic dacă numai ți s-a spus mereu ce nu ai voie și nu trebuie să faci. Predicile de morală nu eliberează. Trebuie să ai ceva mai bun, da, cel mai bun. Până acum, metaforic vorbind, ai încercat să-ți astâmperi setea cu ape din băltoace murdare. Acest fapt însă te-a făcut tot mai nemulțumit. De aceea îngăduie să ți se arate izvorul neseecat și proaspăt! Acest izvor real de viață este Isus, care dorește să devină Domnul și Mântuitorul tău. O, de ai cunoaște și tu darul lui Dumnezeu!

„Vino la apa vieții, Setos, ostenit și slab!

Vino, că nu în zadar vii, Aici vei afla repaus.

Grăbește-te, nu-ntârzia! Viața veșnică-ți va fi plata.

Aici e apa vieții, Aici fie ținta ta!"